

KOROŠEC

Uredništvo in upravništvo v Velikovecu.

List izhaja vsak torek in petek.

Naročnina znaša: celoletno 12 K, polletno 6 K, četrletno 3 K.

Velikovec, 25. junija 1920.

Cene inseratom: enostopna petitersta ali nje prostor
1 krono. Uradni razglesi po 2 K. Pri naročilu nad
10 objav popust.

Koroški Slovenci svojemu vladarju Aleksandru.

Slovenci obhajamo te dni velik narodni praznik. Na naših tleh se mudi prestolonaslednik — regent Aleksander, ki v imenu Svojega starega in bolnega očeta, čestitljivega kralja Petra, izvršuje v naši državi vse vladarske pravice.

On je naš, ker je naše krvi, ker je sin našega naroda, ker je demokrat, ki enako ceni in ljubi ves svoj narod, od preprostega kmetiča pa do prvega ministra.

Prišel je k nam, da natančneje spozna nas in našo domovino, da se osebno prepriča o naših težnjah in potrebah.

Prišel je k nam kot naš osvoboditelj. Korošci se prav dobro zavedamo, da se imamo posebno Njemu in Njegovi hrabri armadi zahvaliti, da smo danes svobodni državljani v svobodni Jugoslaviji. Zato pa nam je neskončno žal, da ga ne moremo že danes kot svojega rešitelja pozdraviti na svobodnih koroških tleh. Trdno pa smo uverjeni, da ni več daleč čas, ko bo svobodna vsa Koroška, koder prebivajo Slovenci, in ko bo naš ljubljeni vladar zasedel prestol na Gospodskem polju.

Trdni v tej veri, iskreno pozdravljamo Korošci svojega vladarja:

Bog živi našega prestolonaslednika — regenta Aleksandra!

Občni zbor Koroške kmetijske zveze v Celovcu.

Dne 5. junija se je vršil v Celovcu občni zbor kmetijske zveze. Na zborovanje je prišlo precejšnje število kmetov iz zgornje Koroške in iz cone B. Zborovanje je otvoril predsednik Krasnig in je takoj podal besedo državnemu tajniku dr. Steinwenderju, ki je izvajal sledeče: Naše stanje je brezupno (trostlos). Naše zadnje upanje je kmetijski stan (kmetje), ki bi nas mogel še rešiti. Ali kakor vidimo, nas tudi ta ne bo mogel rešiti, ker nam je, kakor je znano, državna uprava naložila tako visoke davke, da bodo popolnoma uničili tudi kmetijski stan. Krivi smo si vsega sami in prav imajo drugi narodi, ki nam pravijo, da smo „trotni“ in nas smatrajo za nedorastle otroke. Edina dobrot, ki vlada pri tej „Mißwirtschafti“ je, da nas je postavila antanta pod kuratelo, kakor mladoletne otroke. Nehati moramo beračiti pri naši vladi, kajti ta sama nima nič, in če nam kaj da, moramo tako sami vse nazaj plačati.

Poslanec Egger je govoril „über die Ursachen des Zusammenbruches“ v Nemški Avstriji.

Poslanec, svetnik Schumy se je strašansko jezil na državno upravo,

ki ne more dati ljudstvu drugega kakor „sozialistische und revolutionäre Gesetze“ in na „Vermögensabgabe“, ki bo popolnoma uničila kmetijski stan. Kmet bo moral dati državi vse nazaj, kar si je tekom let v potu svojega obraza prislužil (Seveda je ta gospod mislil pri tem tudi na svojo mošnjo, ki si jo je pošteno napolnil ravno na račun kmetov). Prav na rahlo je tudi poagitiral za priklopitev cone B k Nemški Avstriji, pa ko je videl, da ga vsi grdo gledajo, je takoj nehal in začel mlatiti zopet po vladi, ki je menda kriva, da bo šlo v Avstriji vse v franže. Po celem njegovem govoru soditi, bi bilo najbolje, da vse pogine, samo da ostanejo on in jugoslovanske zaloge živili.

Tako modrujejo med seboj ljudje v coni B. „Kärntner Lausmannschaft“, letaki in brošure, ki so namenjeni za cono A, pa pripovedujejo, da teče tam v blaženi Avstriji le med in mleko. Nemci in Slovenci so prepametni, da bi verjeli take laži. Kdor je pa nemčur, ta je že od rojstva tako zabiti in trapast, da bi prav gotovo verjel, da so v Celovcu sneli z neba solnce, ga razsekali na drobne kose ter da delajo zdaj iz njega cekine.

Širite povsod „Korošca“!

Nemška Avstrija nas prosi kruha.

V „Oesterreichische Rundschau“ se neki dr. Max Sökal bridko pritožuje, da je mirovna konferenca Nemško Avstrijo gospodarsko popolnoma uničila. Nam Jugoslovanom pa očita, da nimamo srca, ker se ne usmilimo Nemške Avstrije, posebno še Dunaja in drugih mest, ki umirajo od lakote. Ta je pa lepa! Ali ni dovolj, da smo stoletja stradali kot psi in delali kot črna živina, da so se mogli Dunajčani in druga gospoda valjati v masti?! Ali ni dovolj, da so avstrijski rabeljni gonili nas, naše očete, brate in sinove na bojišče, kjer smo morali krvaveti in umirati, da bi rešili Avstrijo strašne kazni božje? Ne, vse to še ni dovolj! Še so tepci na svetu, ki zahtevajo od nas, naj stradamo nadalje še sedaj, ko nas je Jugoslavija rešila avstrijskega jarma, naj delamo še nadalje kot črna živina, da bo mogla avstrijska gospoda na naše stroške cele noči s polnim trebuhom rajati. Koroški kmetje kažemo Nemški Avstriji fige, rekoč: „Viš Benetke, stara grešnica!“

Kaj pišejo nemški listi?

Freie Stimmen, šte. 136, pišejo 18. junija, da so madjarski re-

volucionarji pobegnili pravočasno „nach Oesterreich, das als Zufluchtsort für alles umstürzlerische Räuber-, Diebs- und Mördergesindel einen europäischen Ruf erlangt hat“, da je torej Avstrija po celem svetu znano pribežališče vseh revolucionarjev, roparjev, tatov, morilcev. Pravi se, da otroci in norci resnico govorijo. Ne vemo, kam se računijo Štimce. Pregovor pa pravi, da gliha vkup štrih. Kakšno moko imajo v Avstriji?

V istih Štimcah toži mlinar Anton Fasching, da pri najboljši volji ne more mleti boljše moke iz zrnja, ki je že v magacinih pokvarjeno in pomešano s kamenjem, peskom, žrebliji, patronami, podganskimi in mišjimi odpadki, ostanke repe itd. Velikovški nemškutarji so si baje hitro naročili cel vagon take moke, solange der Vorrat reicht.

Kako je lep vojaški stan!

Dunajski list „Reichspost“ piše, da so avstrijski žolnirji iz neke kasarne hoteli ukrasti 30 strojnih pušk in 100 zabojev patronov. Dunajski minister je poslal majorja Metzgerja tja, toda Soldatenrat ga je prijel in vtaknil v luknjo. Imenitna disciplina, kaj ne?

Velikovški okraj.

Rikarja vas. Naše žensko društvo je imelo dne 6. t. m. po maši svoj prvi sestanek. Govorila sta gg. Polcer in Wutej. Udeležba je bila velika. Nemčurji in nemčurke so jo takoj od začetka odkurili. Pa ravno njim bi bilo najbolj treba dobrih nasvetov. Takih barab se nič ne prime! — To velja tudi za vsevedno in nad vse modro Ravčevo Lenko, ki že ves čas brusi svoj jezik ob poštenih Slovencih. Kdo bi si pač mislil, da je mogla zrasti v našem paradižu tudi taka nemčurka. V Mlincah ima svoji sestrici po „duhu“, Urapnico in Rušinj. Zadnji se toži po celovških štokih cukra in kofeta. Malo le potrpite še, ženske. Po vojni ni nikjer toliko vsega, da bi samo v shrambe

lezlo. To pa vsak ve, da je v Jugoslaviji še najbolje. Če se vam pa tako toži po Avstriji, da ne morete živeti brez nje, kar naznanite nam, preskrbimo vam potne liste. Drugače pa jezik za zob!

Pliberk. Dne 15. junija je bila otvorjena tukaj šolska kuhinja ameriške pomožne akcije. Vsak dan dobi kosilo 80 otrok.

Pliberk. V „Koroško Korošcem“ pere nekdo črevljara Hlābetza. Imamo vsaj enkrat potrdilo, v katero branšo spada. Imamo pa še drug dokaz. Hlābetz je plačan agitator za širjenje letakov. Zato je pa tudi umevno, zakaj se zavzema za njega Oslovška Trompeta. Hlābetz pa naj bo prepričan, da bo tudi zanj bila ura. Če si pa upa, naj toži! Imamo dokaze v rokah. Ne bili bi se tega dotikali, ker pa Oslovška Trompeta ne da miru, nam ne preostaja drugega.

Pliberk. Poglavar pliberških nemškutarjev dr. Herbst se hvali, da ga je celovška komisija postavila za „aufpasserja“ čez Slovence. Revček gotovo trpi na „Größenwahnsinnu. Medice, cura te ipse!

Pliberk. Pri Žel. Kapli so ujeli hlapca Snedca, uslužbenega pri stavbeniku Glavarju. Ja, ja, gliha vkup štrih! Sčasoma bomo imeli čast videti „pravi obraz“ gospe Glavarjeve. Dosedaj je nosila izborna masko. Za Snedcem pridejo pa še drugi iz njenega kroga. Kaj neki poreče g. Dolinšek k vsemu temu?

Suha. Dne 29. t. m. se otvori na Suhi nova šola na Gradu. Ob pol treh popoldne blagoslovljenje šole, potem slavnostni govor. Nato bodo šolski otroci iz Žvabeka igrali tri kratke igre. Vmes deklamacije suških šolarjev. Svira salon-ski orkester iz Pliberka in pojejo pevci iz Libelič. Prihitite od blizu in daleč na to izredno slavnost!

Grebinj. Kakor smo z veseljem pričakovali našega shoda, tako smo ga tudi veselo končali. Že na vse zgodaj jutraj so začeli prihajati vozovi od vseh strani, da je bilo naše nemčurje kar strah in groza. Na shodu se nam je

najbolj dopadlo to, da so govorili skoraj sami domači možje in dekleta. Nato smo imeli na šolskem dvorišču domačo zabavo. Imeli smo se prav lušno. Na vrsti je bila igra, godba, petje in ples. Nam fantom pa je bila najbolj všeč tista dečla iz Velikovca v narodni noši, ki nam je povedala resnico tako po domače. Sicer smo pa malo dvomili, da bi nas imele dečle tako rade. Zakaj so pa potem tako hitro odšle? Slovenski fantje iz Grebinja.

Grebinj. Zahvaljujem se tem potom vsem, ki so mi v moji nesreči kaj dobrega storili, zlasti pa g. učitelju Sardoču, ki mi je prvi poklical zdravnika. Res je, da so me prišli obiskat tudi Nemci, pa ti niso imeli zame drugih besed ko: Schau, daß du zum deutschen Doktor kommst. Se pač splošno vidi, da je čista prijaznost in dobrotljivost doma le pri Slovencih. Kličem vam še enkrat: srčna hvala. Juri Straser.

Rinkole. Z dnem 15. t. m. smo dobili tudi pri nas poštnega sela. Pošto dobivamo trikrat na teden, in sicer iz Pliberka. Zahvaljujemo se tem potom vsem, ki so nam pripomogli do lastne pošte, posebno še krajevnemu odboru N. S. in obč. odboru na Blatu. Rinkoljani.

Prevalje (Konec).

Imamo dovolj inteligence, toda na žalost moram priznati, da se je v zadnjem času na polju izobrazbe prav malo storilo. Prepričan sem, da bi letaki, ki prihajajo čez mejo, ne imeli pri tukajšnjem ljudstvu prav nobenega vpliva in prav nič bi se nam ne bilo treba jeziti čez tako nacionalistično agitacijo, če bi se bilo v tem pogledu bolj delovalo. Kdor razume stvar, oziroma namen te agitacije, ima lahko pred seboj cele kupe letakov, pa se ga ne bodo prijel. Kdor pa ne razume stvari, pa dobi tak letak v roke, ga prečita in se nahaja, če je politično nerazsoden in zaslepljen, kmalu v nekakem mučnem razmišljanju. Kmalu je na sredi tehtnice in končno zleze s svojim razmišljanjem tudi že čez mejo.

Očitano se mi je, zakaj ne podučim tega ali onega folksverovca, ki hujska proti Slovencem in agitira za Nemško Avstrijo. Jaz naj se torej postavim pred te ljudi in jih učim, jaz s svojo dvorazredno ljudskošolsko izobrazbo, poleg tega pa še v državni službi? Kaj pa delajo gg. uradniki s svojo visokošolsko izobrazbo? Ali res nikdo ne sme imeti koristi od njihove izobrazbe? Vsi ti gospodje bi se

PODLISTEK.

Pavliha na Koroškem.

Smolo pa imam, smolo! Prav brezskrbno sem preživel par tednov na Koroškem, daleč od svoje „boljše polovice“, ki je ostala doma, tam nekje blizu Dunaja. Zdelo se mi je, da sem po dolgem času zopet enkrat „ledig und frei“. Lahko si torej mislite, kako sem se prestrašil, ko sem prejel od svoje žene to-le pismo:

Dragi Pavliha!

Tako sem jezna in žalostna, da bi najrajši umrla. Kako sem te prosila, da bodi pameten, pa vse zastonj. Bolj ko si star, bolj si neumen. Še slabši si kakor Tirolci. Tebe ne bo nikdar več pamet srečala. Medtem ko moram jaz noč in dan delati in stradati, da se mi kar koža lupi, posedaj ti po gostilnah z mladimi gospodičnami, ki ti prebirajo svoje pesmi. Vidiš, Pavliha, kakšen si! Sam hudir me je premotil, da sem te vzela. Ko sem

brala tvoje zadnje pismo, bi bila najrajši skočila v Donavo. To bi bilo najbolje, saj pri nas v Avstriji ni več mogoče živeti. Zrnje tako lepo kaže in tako sem se že veselila, da bomo imeli vsaj za silo kruha, pa je prišel v ponedeljek eden od komisije in je izračunal, koliko zrnja bomo pridelali, koliko ga smem obdržati doma in koliko ga moram oddati. Kar jokala sem od jeze. Sklenila sem, da bom vse prodala in da se preselim v Jugoslavijo. To veš, da je moj grunt vreden najmanj 200.000 K. Pa veš, koliko mi ponujajo zanj? Samo 40 do 50.000 K. Nihče noče več dati, ker pride v kratkem oddaja premoženja. In veš, kaj sem sklenila? Preselila se bova v Jugoslavijo, dobila bova tam domovinsko pravico, potem mi pa Nemška Avstrija ne sme vzeti grunta. Včeraj sva se skregali z gospo Schnellzugswitwe. Očitala mi je, da ni lepo od tebe, da se norce delaš. iz tistih Korošcev, ki hočejo glasovati za Nemško Avstrijo. Kako pa pridemo mi do tega, je rekla, da moramo stradati, medtem ko imajo tam doli vsega za-

dosti? Če bi prišli pod Avstrijo, bi nam morali dati vsaj polovico od tega, kar pridelajo! Veš, takrat me je pa tako jeza zgrabila, da res ne vem, kaj sem ji vse rekla. Pa ti bom že vse povedala, ko pridem. V nedeljo zvečer se pripeljem v Sinčo vas. Glej, da skomandiraš, da bom dobila bele kave, ko pridem v Velikovec; nisem je že pila, kar si odšel na Koroško, ker ne morem dobiti sladkorja, čeprav sem ponujala 100 K za 1 kilo. Perilo in pa tisto letno obleko ti bom prinesla s sabo. Sicer sem pa neumna, da tako skrbim zate. Če si ti takšen, bom pa še jaz takšna!

Torej, da ne boš pozabil: v nedeljo zvečer se pripeljem! Na svidenjel Špelca.

Na, zdaj pa imam hudiča v gomašnah! Pa kaj bi si belil glavo, bo že kako! Samo to se bojim, da bi kdo mojih znancev v svoji brezmejni omejenosti ne omenil v pričo moje ta stare, da smo parkrat polumpali, ko je še ni bilo tukaj. Torej v nedeljo! Korajža velja!

Pavliha.

morali postaviti kot učitelji med narod in ga vzgajati tako, da se ga bo bolj vpoštevalo, kot se ga vpoštevata dandanes. Z zakotno politiko se tega ne doseže, pa tudi z nepotrebnim zabavljanjem ne, to si moramo zapomniti. Doseči kaj, je mogoče le potem izobrazbe.

Predavanj ni bilo! Mi socialisti smo napravili tupa tam kak shod, na katerem pa tudi ni bilo mogoče obdelati vseh predmetov. Zato je nesmiselno, dolžiti sedaj socialiste, če se agitira za Nemško Avstrijo. Shodov se pa ravno tisti, ki bi jih najbolj potrebovali, niti udeležili niso. Imeli bi bili priliko slišati marsikaj neprijetnega za svojo vest. To mislim, da mi lahko pripozna vsak, ki se je udeležil naših shodov. Če je pa tupa tam nered vsled nacionalističnih elementov, se vsega tega vendar ne more meni podtikati. Upam, da se v tem razumemo. Če bomo delali vsi za blagor ljudstva na podlagi resnice, ne bo med nami nobenega nesporazuma več.

Karl Šalomon.

Boroveljski okraj.

Bilčovs. Na praznik sv. Rešnjega Telesa smo v proslavo praznika prvič izobesili nove slovenske trobojnice. Na cerkvenem stolpu, skoro čisto na vrhu, je plapolala 6 m dolga zastava, da se je videla daleč po Rožu, malo krajša je visela na šoli. Nad 2.000 K se je nabralo za zastave, precej blaga je še ostalo, porabi se za večje in manjše trobojnice. Za tak praznik se spodobi zastave in kakšne naj izobesimo, če ne slovenskih? Pa zakaj jih nismo naročili šele po glasovanju, ko bomo vsaj vedeli, kje smo? Mi že zdaj vemo, kje smo. Mi te naše zemlje ne smatramo več za sporno ozemlje, o katerem še ni gotovo, ali je naše ali bo nemško. To je naša zemlja, naša slovenska in jugoslovanska zemlja, do katere Nemci nimajo nobene pravice. Če bomo morali še glasovati in pokazati, da je belo res belo in ne črno, da je naša zemlja res naša in ne nemška, je to za nas samo formalnost, ki jo imamo še izpolniti, dejansko pa je to že danes naša zemlja in bo tudi naša ostala. Mi si ne lastimo tuje zemlje, a kar je naše, je nesporno naše. Zato tudi ne trpimo nobenega izzivanja. Na omenjeni praznik so nas nekateri ljudje z onstran Drave, s Podgorij in Dragožič hoteli izzivati s plavicami. Nekateri ljudje slovenske krvi, ki bi pa radi veljali za Nemce, nekatere „žive laži“, kakor je nekdo imenoval nemškutarje. Še sraki se ne poda pavovo perje, še manj Slovencu plavica. Če so si jo Nemci izbrali za svojo rožo, da ž njo kažejo svoje nemštvo, je to njihova stvar. Če se Slovenec s plavico izdaja za Nemca, je to brezmejno smešno in bedasto. Vsak pristen Nemec bi se moral takemu človeku smejeti. Vsakdo naj ostane, kakor ga je Bog ustvaril. Če so zgoraj omenjeni „plavičarji“ morali sramotno oditi prej, kakor so mislili in nameravali, naj sami sebi pripišejo. Če se sami ne zavedajo, kako smešno vlogo igrajo, je treba, da jim kdo drugi pokaže. To sramoto, ki so si jo nakopali s svojimi plavicami, bi si bili lahko prihranili. Sicer pa je plavico nositi, kot staropruski in vsenemški simbol, tudi po postavi prepovedano.

Borovlje. Ker so me razkričali za nemčurja, darujem v znamenje, da sem trden Slovenec, 40 K za Malgajev spomenik. Pavlič Šimon, p. d. Lesjak, Gora 11.

Kotmaraves. Minilo je že leto dni, odkar so nas rešili naši jugoslo-

vanski bratje. Težko smo jih čakali, saj smo vedeli, da pride z njimi zlata svoboda. Za nas, ki smo ostali zvesti svoji zemlji in svojemu domačemu jeziku, je bil to dan nepopisnega veselja, ko smo zagledali prihajati slovenske čete. Druge pa je bilo to za naše nasprotnike. Ti ljudje, ki se sramujejo slovenske matere in slovenskega jezika, so v prvem strahu in trepetu pričakovali, da jim Slovenci porežejo nosove in ušesa ali pa iztaknejo oči. Takoj so odstranili znake odpadnosti: nemške napise. Ko so pa spoznali, da Slovenci niso taki grozodelci, kakor so jih prej slikali folksverovci, ki so sami ropali povsod, kamor so prišli, se jim je zopet začel dvigati pobešeni grebenček. Tudi pri „Jugu“ so imeli neki nemški obrazec nad vrati. V prvem strahu so ga takoj zbrisali, kakor še mnogi drugi. Ko so pa videli, da je vse skozi laž, kar so pravili Nemci, so si napravili zopet nov nemški napis, da bi s tem pokazali, da se nič več ne bojijo in da so še zmiraj neumni kakor prej. Fridla pa Nemka! Bog se usmili! Kaj bi rekel stari Jug, ko bi videl kako sladka Fridla razbija nekdanjo tako mogočno slovensko hišo. Sama ciganija, bi rekel, se vlačijo okoli hiše, povrhu pa še nemškutarji. Če bi si Fridla namestu nemških verzov kupila kako šnajclo ali birtoh, bi storila gotovo mnogo bolje. O, le čakaj! Na dan glasovanja ti bomo pokazali, da smo Slovenci sami gospodarji svoje zemlje, in bomo tudi na veke ostali tja do Gosposvetskega polja. Mi se ne bojimo nemškutarjev in tudi ciginov ne!

Bistrica v Rožu. Časopisi poročajo o nemčurski predrznosti ob Vrbskem jezeru. Ne samo tam, tudi v prekrasni, popolnoma slovenski Rožni dolini so začeli rasti nemškutarjem rožički. Tako so se zadnje praznike hoteli v Bistrici v Rožu vsi, sicer maloštevilni, nemčurji iz Roža zbrati, da bi tu demonstrirali in delali propagando za Avstrijo. Ker pa mirnim domačinom ta nemškutarska predrznost že preseda, zato so domači fantje in možje poskrbeli za dostojen sprejem. Ko so nemčurji za to zvedeli, je jim zlezlo takoj srce v hlače. Poskrili so se kakor zajci. Slovenskim fantom in možem vsa čast za možati nastop! Tako postopanje je najboljša zdravilo za nemčurske rogovileže. Obžalovati se morate, da se nekateri Nemci in nemčurji skrivajo za internacijo ter poskušajo od tam svojo srečo. Slovenski delavci, pometite že vendar enkrat s temi nemčurskimi kričarji. Ne dajte se zapeljivati, ampak bodite to, kar ste slovenski delavci!

Horce. Pretekli teden je mislil iti v Celovec na uro gledat Škant Pavel, pd. Hvolar. Ker mu tajen prehod za tihotapce najbrž ni bil dobro znan, se je začel sprehajati ob Krki gor in dol. Pri tem mučnem opravku ga sreča orožniška patrulja. Kaj storiti? Glavico ima brihtno, takoj jo je pogruntal. Začel je mahati z rokami in klicati: „Volej, na, na!“ Orožnikom je potem povedal, da se je izgubil „volej“ in da služi v sosedni vasi. To jim je bilo pa premalo in zato so ga gnali k dotičnemu kmetu. Pa groza! Kmet ga na noben način in hotel priznati za svojega hlapca. Na postaji je potem povedal orožnikom, da je hotel iti v Nemško Avstrijo po cukra.

Upamo, da ne pojde nikdar več h Krki „voleje“ klicat, če noče postati sam „volej“.

Dnevne vesti.

Njegovo kr. Vis. Prestolonaslednik Regent Aleksander pride v Maribor na praznik sv. Petra in Pavla (okrog 11. ure dop.) Korošci, polhitimo ta dan v Maribor, da pozdravimo vladarja, ki je kri naše krvi! Ta dan bo vozil tudi na progi Grabštanj—Maribor posebni vlak. Odhod iz Grabštanja ob 7., prihod v Maribor ob 10. Iz Maribora pa se bo vračal proti Grabštanju ob 1/2 4. popoldne.

Korošci!

V nedeljo, dne 4. junija, na predvečer praznika slovanskih apostolov sv. Cirila in Metoda naj na vseh gričih, hribih in gorah pričajo kresovi, kako neizmerno je naše veselje, da smo se za vse veke otresli avstrijskega jarma. Fantje in dekleta, pa tudi možje in žene, potrudite se, da bodo naši sovražniki vedeli, kako zelo se Korošci veselimo svoje svobode!

Žitara vas. Žensko društvo ponovi na dan Sv. Petra in Pavla, to je dne 29. junija 1920 točno ob 1/2 3. uri popoldne (po starem času) v društvenem domu v Žitari vasi „Krivoprisežnika“. Ljubitelje dobre in poštene zabave vabimo k obilni udeležbi.

Bistrica v Rožu. Posnemajte! Gospa Marija del Fabro je darovala Jugoslovanski Matici 50 K kot del dobička od domače veselice.

Iz naše uprave. Deželna vlada za Slovenijo, poverjenišvo za notranje zadeve je z odlokom z dne 17. 6. 1920 št. 10161 odredila, da se začasno, in sicer do izvršitve plebiscita, uprava občin Legerbuch in Labud izloči iz delokroga okrajnega glavarstva Slovenjigradec ter priklupi upravi okr. glavarstva Velikovec.

Št. Vid v Podjuni. Žensko društvo priredi dne 27. t. m. igro „Dve materi“ in burko „Berite Novice“. K obilni udeležbi vabi odbor.

Obrtniški izlet na Koroško, ki je bil prvotno določen za 27., 28. in 29. junija, se mora preložiti zaradi regentovega obiska v Slovenijo. „Vseslovenski obrtniški tabor“ torej začasno odpade, ostane pa na našem programu do izvršitve. Priprave za ta velevažni obrtniški shod se vodijo naprej in se bo čas shoda pravočasno objavil.

Občeslovensko obrtno društvo v Celju.

Borovlje. Narodni svet v Borovljah se s tem najtopleje zahvaljuje neimenovanemu darovalcu zneska 500 K agitacijskemu odboru v svrhu uspešnega delovanja za plebiscit z zatrdilom, da se bo isti uporabil le v določeni namen. Sledili posamezniki in zmaga bo sijajna.

Borovlje. Neimenovan narodnjak je iz veselja na pridobitvi izgubljene ovce daroval v propagandne namene „Narodnemu svetu“ v Borovljah 20 K. Iskrena mu hvala!

V ponedeljek, 26. 6. 1920. gostuje

„Ljudski oder“

iz Ljubljane v telovadnici mešč. šole v Velikovecu. Uprizori se burka v treh dejanjih: „Pri belem konjičku“. Začetek ob 1/2 9. zvečer.

Na predan sv. Cirila in Metoda v nedeljo 4. julija

narodno romanje

k Mariji v Dolini, žel. postaja Grabštanj ob Krki.

Vozil bo posebni vlak od Spodnjega Dravograda. Cena polovična. Vlak iz Železne Kaple ima zvezo. Prihod v Grabštanj ob 8. uri (novi čas.) Odhod vlakov iz posameznih postaj se naznami pravočasno. Ob 1/2 9. uri

velika manifestacija,

obstoječa iz obhoda z Najsvetejšim, slovesno sv. mašo in govori gg. Dr. Medved, Dr. Rožman, Arnuš in Dr. Čemer. —

Med obhodom in posameznimi govori svira godba. —

Vrli pevci iz Šmihela ob Krki bodo razveselili udeležence s krasnimi narodnimi in umetnimi pesmimi. —

Iskreno povabljeni pevski, izobraževalni in druga društva. — Za krepčilo bo zadostno preskrbljeno. —

Popoldne se uprizori: „Vstajenje naproti“.

Pokaži, slovensko ljudstvo, s sijajno udeležbo, da plameni tvoje srce v gorki ljubezni, kot velikanski kres, za svetinje, ki sta jih nam prinesla sv. blagovestnika Ciril in Metod.

Okoličani, pripeljte se na okrašenih vozovih, v narodnih nošah, z napisi in zastavami! Pripravljalni odbor.

Sprejem dijakov v „Dijaški dom“ v Velikovcu.

S prihodnjim šolskim letom so bodo na novo sprejemali gojenci v „Dijaški dom“, kjer bodo imeli stanovanje, hrano in postrežbo. Sprejemali se bodo gimnazijci, 1. 2. in 3. razred, učiteljski 1. in 2. letnik, meščanski šolarji le izjemoma, če bo še prostora.

Mesečno mora prispevati vsak dijak 200 K in se naj pošljejo prošnje za sprejem najkasneje do 15. julija na vodstvo „Dijaškega doma“ v Velikovcu.

Komur bi pa premoženjske razmere ne dopuščale prispevati celotne vsote, naj priloži še ubožno spričevalo in naj se izjavi, koliko bi mogel plačevati.

Gojenci kmetskih starišev naj pripeljejo po možnosti živila, ki se jim bodo vračunala.

Želi se: 200 kg krompirja, 60 kg rži, 50 kg pšenice, 50 kg ajde, 15 kg fižola, 30 kg ječmena, 30 kg (jegličev) 12 kg masli.

Vsak dijak naj prinese s seboj: 5 srajc, 5 spodnjih hlač, 6 žepnih rut, 4 obrisače, 2 servijeti, 5 parov nogavic, 1 plevnico (brez slame) 4 posteljne rjuhe, 2 odeji, 1 blazino (polster) 1 skledo za umivanje, najmanj 2 obleki in 2 para čevljev.

Dijaki velikovškega okraja naj pripeljejo tudi posteljo s seboj.

Vodstvo „Dijaškega doma“

Ljubljanska Glasbena Matica pride na Koroško.

Dne 28. junija t. l. priredi ljubljanska Glasbena Matica pod osebnim vodstvom g. prof. Hubada koncert v Borovljah. Sodeluje čez 160 pevcev in pevk. Začetek ob 7. uri zvečer.

Iz Borovelj se napoti Glasbena Matica dne 29. junija na Otok ob Vrbskem jezeru, kjer priredi tega dne koncert. Natančen spored se bo naznanil po plakatih.

Veliko cigaretnega papirja

„Golub“ ima v zalogi in ga razpošilja tudi na debelo po zelo nizki ceni trgovina s papirjem Jožef Vajnceri, Pliberk.

Primešaj krmi Mastin!

Enkrat na teden primešaj krmi pest praška Mastin. Ob pomanjkanju krme, ko se uporabljajo nadomestna sredstva za krmito, pa se primeša dvakrat na teden. Redilni prašek Mastin je dobil najvišje kolajne na razstavah v Londonu, v Parizu, v Rimu in na Dunaju. Tisoči gospodarjev hvalijo Mastin, ko ga enkrat poizkusijo, in ga ponovno rabijo. 5 zavojev praška Mastin zadostuje za 6 mesecev za enega prasiča ali vola, da krmo popolnoma prebavi.

Ako se Mastin pri Vas v lekarnah in trgovinah ne dobi, potem ga naročite po pošti. 5 zavojev Mastina K 30-50 poštne prosto na dom.

Mazilo zoper garje (naftomazilo) uniči pri ljudeh garje, lisaj, srbečico, kožne bolezni, izpuščaje. Pri živini uniči garje. 1 lonček 6, po pošti 12 K 50 v.

Lekarna Trnkóczy
Ljubljana, Kranjsko. Zraven rotovža.

Kdo da v najem **pekarijo ali gostilno?** Pripravljen sem tudi otvoriti na novo pekarijo v kakem večjem kraju na Slov. Koroškem. Ponudbe na Narodni svet, Velikovec.

Prodajam stružnico (Hobelbank) in celo mizarsko orodje. Ponudbe na: Klement Grafenauer, Vetrinj.

Za ovčjo volno

plačuje najvišjo ceno edino le
J. Oswald, Velikovec, kavarna Sparl.
Zamenja pa za volno tudi razno blago za moške in ženske obleke in perilo.

Pozor trgovci! Miroslav Nabergoj, Maribor
Gosposka ulica 14, uhod Tkalska ulica (Webergasse)
zaloga manufakturnega blaga.

Velik izbor batista, cefirja, platna za srajce in rjuhe, sukanca, bombaževine, nogavic itd.
Tovarniške cene. Samo na debelo! Direkten uvoz.

Podpiratje Jugoslovansko Matico!

Ženitvena ponudba. Dva mlada gospoda se želita v svrhu poznejše ženitve seznaniti z izobraženima gospodičnima čiste preteklosti. Na premoženje se ne gleda, pač pa na pridnost in poštenost. Starost 17-25 let. Resne ponudbe pod „Mlado življenje“ in „Pridno deklet“, poštneležeče Pliberk.

Mlad sedlarski pomočnik išče službe. Naslov pove upravništvo.

Proda se

1200 m³ stoječega mešanega iglastega lesa, ki se nahaja na posestvu Davida Egger v Dobajni pri Hodišah nad Hodiškim jezerom na Koroškem.

Pismene ponudbe je vložiti na upravo posestva Davida Egger, Inž. Mirko Šuštersič v Rožeku, Koroško, do 25. junija t. l. Natančna pojasnila daje imenovani upravitelj.

Najlepše letovišče
v Jugoslovanski Koroški je
„Klopinjsko jezero.“
Izvrstna oskrba. Pojasnila daje
ravnateljstvo hotela „Klopinjsko jezero“

Izvrstne klobase (kranjske, braunschweigerce i dr.) in prekajeno meso se dobi po najnižjih cenah pri Karlu Pilih, Velikovec, Zg. poštna ulica.

Kuharico, dobro in pošteno, staro 30-45 let — mesečna plača 100 K, išče orožniška postaja Majernik ob Vrbskem jez., p. Vetrinje. Ponudbe na upravo „Koroška“.

Šivalni stroj, dobro ohranjen, kupi g. Rožica Klavara v Žel. Kapli.

Vabilo na subskripcijo delnic.

Redni občni zbor dne 31. majnika 1920 je sklenil zvišati delniško glavnico od 6 na 10 milijonov kron ter pooblastil upravni svet izdati 10.000 komadov novih delnic po K 400 — nominale pod sledečimi pogoji:

1. Starim delničarjem se zagotovi opcijska pravica na ta način, da pripadeta na pet starih delnic dve novi delnici po kurzu K 700.—.

Za izvrševanje opcijske pravice je treba deponirati delnice pri centrali v Mariboru, ali pri njenih podružnicah v Murski Soboti in Velikovcu.

2. Ostalih 4000 delnic se prepusti po kurzu K 850.— novim delničarjem.

3. Delnice participirajo na čistem dobičku banke od 1. julija 1920.

4. Kurzni dobiček po odbitku stroškov in pristojbin se dodeli rezervnemu zakladu.

5. Kupnino je pri prijavi polno vplačati. Od tega zneska so povrnejo 5 % obresti do 30. junija 1920.

6. Prijavi se lahko osebno pri banki v Mariboru in pri njenih podružnicah v Murski Soboti in Velikovcu ali pismeno s priloženo tiskovino v času od 1. do vštetega 30. junija 1920.

7. Dodelitev delnic si pridrži upravni svet.

Upravni svet Mariborske eskomptne banke.